

NOWE POCHODNE INDOLU - ANALOGI MMPIP - ALLOSTERYCZNEGO MODULATORA METABOTROPOWEGO RECEPTORA GLUTAMINIANERGICZNEGO mGluR₇

Marcin Trela, Ryszard Bugno

Zakład Chemii Leków, Instytut Farmakologii Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, ul. Smętna 12
www.if-pan.krakow.pl

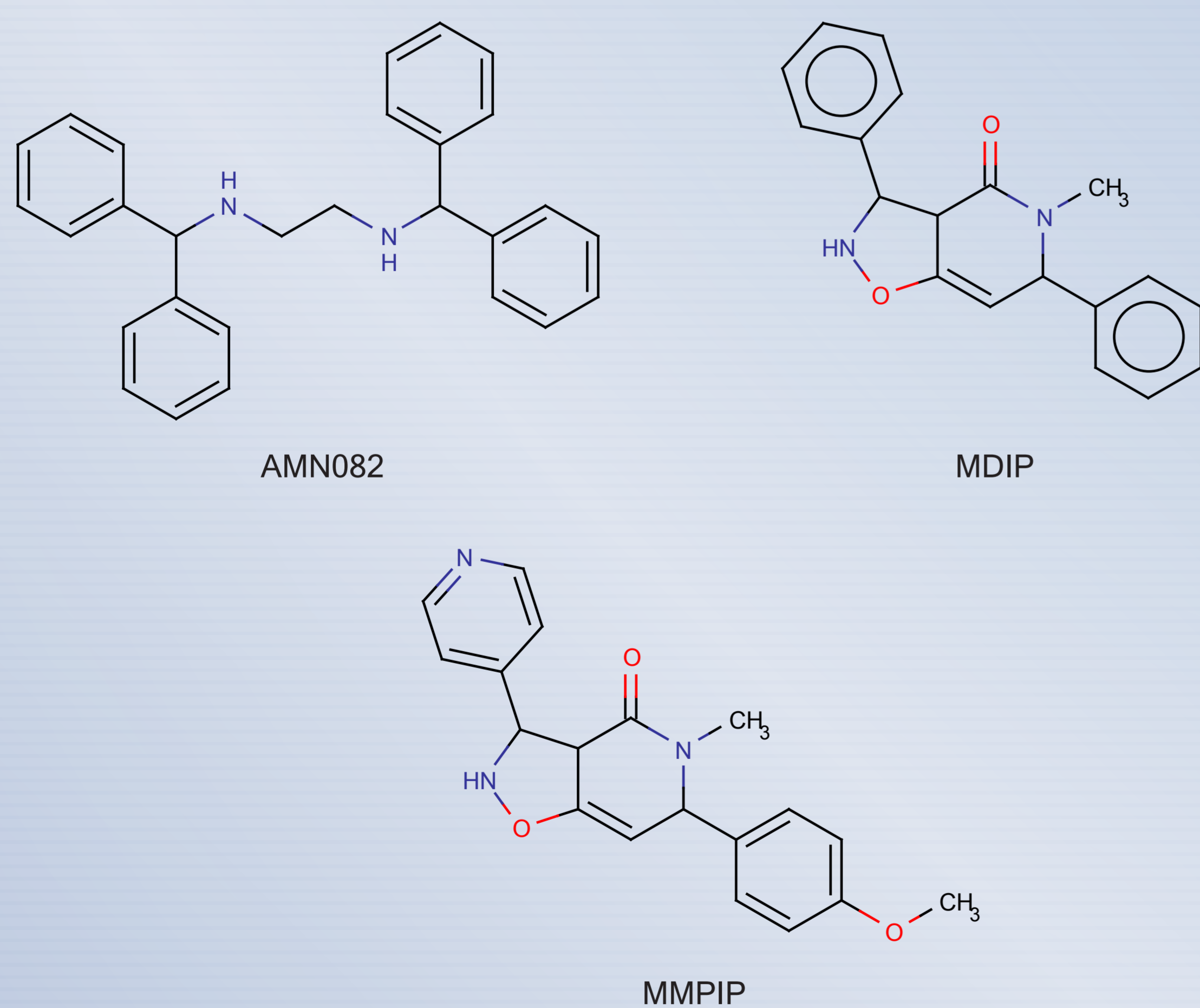
WPROWADZENIE

W najnowszych badaniach nad projektowaniem leków antydepresyjnych istotną rolę odgrywają metabotropowe receptory glutaminergiczne (mGluR). Badania skupiają się głównie na I i II grupie tych receptorów, tj. mGlu₁ i mGlu₅ oraz mGlu₂ i mGlu₃. Receptory mGlu₄, mGlu₇ i mGlu₈ należące do III grupy metabotropowych receptorów glutaminergicznych są szczególnie obiecujące, choć najmniej poznane z powodu ograniczonej liczby aktywnych ligandów.

Allosteryczna modulacja mGluR stwarza możliwość na bardziej selektywne oddziaływanie z poszczególnymi podtypami rodziny mGluR i zwiększoną tolerancję w stosunku do kompetycyjnych agonistów/antagonistów. Dodatkowo, pozytywna allosteryczna modulacja jest bliższa fizjologicznej aktywacji receptora, co w rezultacie zmniejsza prawdopodobieństwo wystąpienia desensytyzacji receptora i/lub nietolerancji. Zatem, pojawiająca się możliwość oddziaływania z mGluR poprzez pozytywną lub negatywną allosteryczną modulację daje nadzieje na rozwój nowych, bezpieczniejszych dla pacjentów metod leczenia chorób OUN.

Bardzo obiecujące wyniki otrzymano dla selektywnych allosterycznych modulatorów mGluR₇. Dotychczas odkryto ich zaledwie kilka (rysunek poniej). Pierwszy znany selektywny allosteryczny agonista - AMN082 i antagonist - MDIP zostały wyodrębnione na podstawie badań przesiewowych bibliotek związków, podczas gdy MMPIP w procesie modyfikacji struktury MDIP.^{1,2}

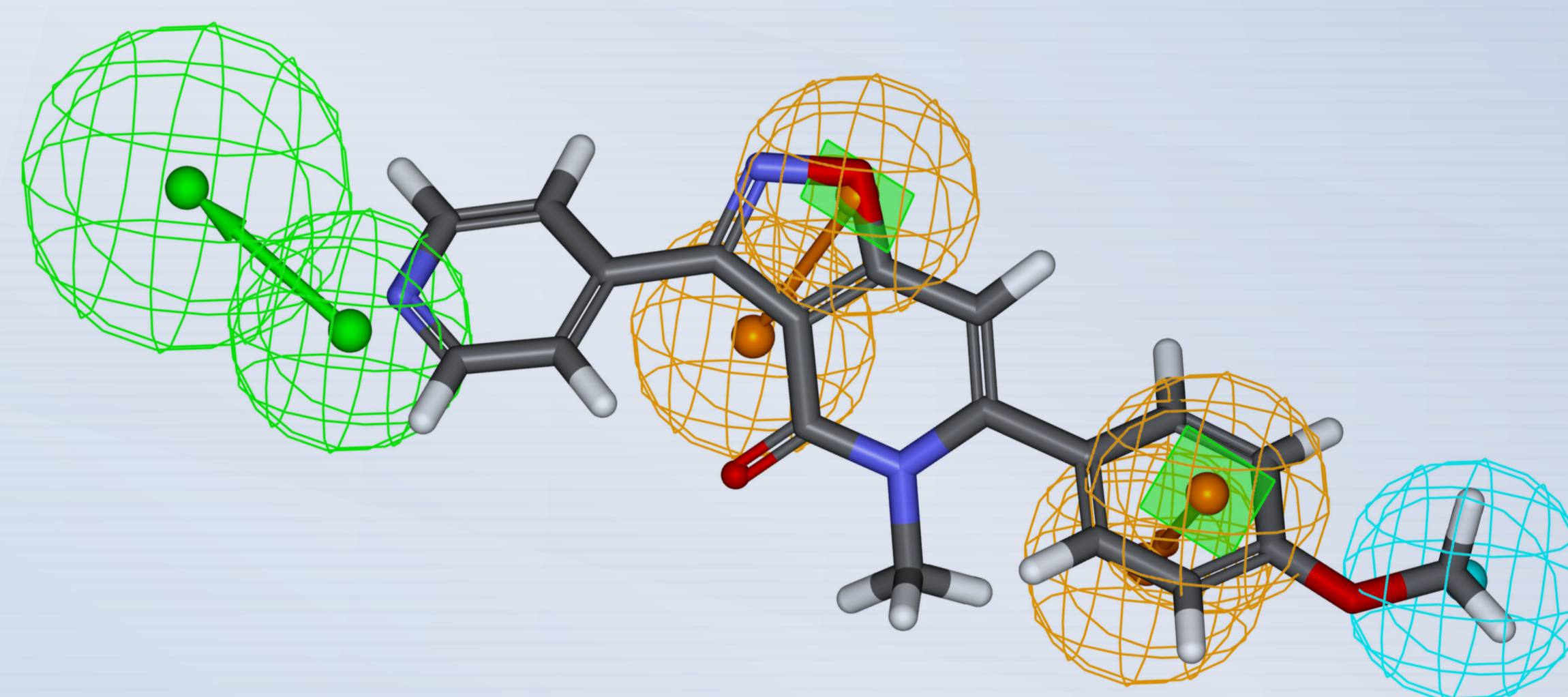
Neurofarmakologiczne i neurochemiczne badania funkcji mGluR₇ wykazały potencjalne terapeutyczne zastosowanie selektywnych allosterycznych agonistów mGluR₇³ w leczeniu epilepsji,⁴ lęku, depresji^{5,6} i uzależnień lekowych.⁷ Wielu cennych informacji dostarczyły badania zwierząt pozbawionych genetycznie mGluR₇ (knockout). Tak zmodyfikowane myszy posiadają osłabioną pamięć, obniżony poziom lęku i większą podatność na wywoływanie napadów drgawkowych.⁸

CEL BADAŃ

Brak pełnej wiedzy na temat pozytywnych modulatorów mGluR III grupy przy istnieniu bezpośrednich dowodów eksperymentalnych na przeciwdepresyjne, przeciwłękowe i przeciwparkinsoniczne działanie tego typu związków, oznacza, że jest to temat niezwykle atrakcyjny zarówno pod względem naukowym jak i aplikacyjnym.

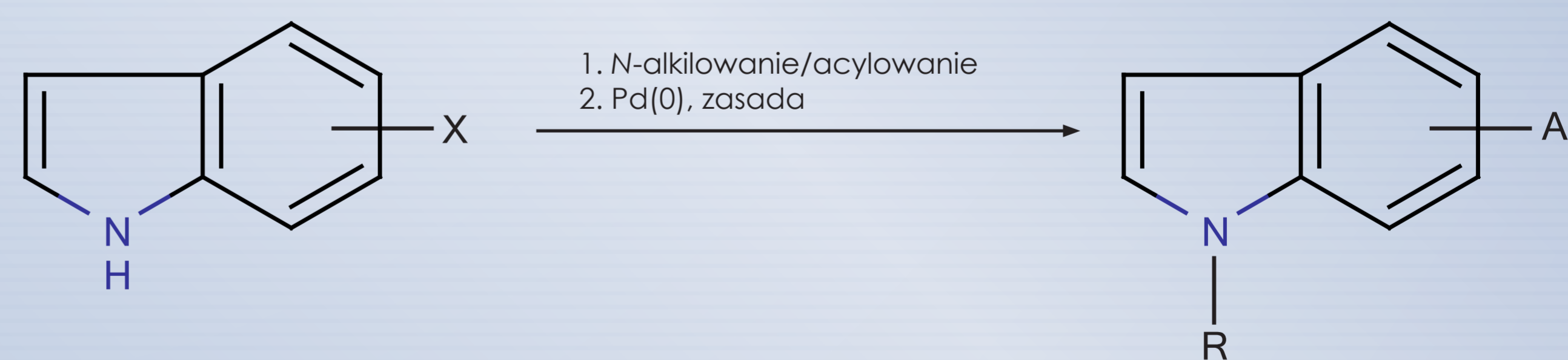
W ramach niedawno rozpoczętego projektu „Modulacja allosteryczna – nowa strategia w farmakoterapii. Identyfikacja własności psychotropowych ligandów receptorów glutaminianergicznych III grupy” (www.modall.pl) realizowanego w Instytucie Farmakologii PAN poszukiwane są między innymi nowe układy działające jako selektywne allosteryczne modulatory mGluR₇. Korzystając z modelu części transbłonowej tego receptora oraz modeli farmakoforowych opartych na związkach MDIP i MMPIP (na poniższym rysunku) zaprojektowano serię pochodnych indolu.

MMPIP nałożony na model farmakoforowy miejsca allosterycznego dla mGluR₇

SYNTEZA

Z zaplanowanej serii dwunastu pochodnych do tej pory otrzymano, oczyszczono i potwierdzono strukturę czterech związków. Pochodne indolu sprzęgano z układami aromatycznymi w reakcji Suzuki-Miyaura z odpowiednimi kwasami aryloboranowymi oraz N-alkilowania i N-acylowania otrzymanych produktów pośrednich zgodnie ze schematem poniżej. Zsyntetyzowane związki znajdują się w fazie badań farmakologicznych. Zewzględunazakożeniaprojektu (komercjalizacja aktywnych ligandów) na schemacie przedstawiono ogólne schematy struktur związków.

Schemat syntezy pochodnych indolu

Piśmiennictwo:

¹ Mitsukawa K., et al. Proc. Natl. Acad. Sci. U S A. 2005, 102(51), 18712-7.

² Suzuki G., et al. J. Pharmacol. Exp. Ther. 2007, 323(1), 147-56.

³ Mitsukawa K., et al. Proc. Natl. Acad. Sci. U S A. 2005, 102(51), 18712-7.

⁴ Sansig G., et al. J. Neurosci. 2001, 21(22), 8734-45.

⁵ Callaerts-Vegh Z., et al. J. Neurosci. 2006, 26(24), 6573-82.

⁶ Palucha A., et al. Psychopharmacology (Berl) 2007, 194(4), 555-62.

⁷ Xi Z. X., Shen H., et al. J. Neurochem. 2003, 87(5), 1204-12.

⁸ Li X., Gardner E. L., et al. Neuropharmacology 2008, 54(3), 542-51.